



Johan Dalstra (links) en wethouder Hein de Haan onthullen de borden bij het resterende stukje Badweg. Ze moeten nog een beetje worden bijgedraaid, want het Badwegs'end is rechts van de sloot. FOTO NIELS WESTRA

Abbinga en Badweg op borden

ERWIN BOERS

LEEUWARDEN Een restant van de historische Badweg onder Huizum is sinds gisteren weer herkenbaar met een bord. Ook een stukje van de Abbingatuin blijft zo herinnerd.

De geschiedenis is vaak wreed voor het landschap. Waar nu het kolken- de autoverkeer het Drachtsterplein in Leeuwarden passeert, liep vroeger een schilderachtig weggetje, dat bij oudere Huizumers nog bekend is als de Badweg. Gisteren onthulde Huizum-kenner Johan Dalstra hier twee bordjes, met de vermelding Badwegs'end en Abbingatuin.

„Rond 1100 liep hier de Mellenserdyk”, vertelde Dalstra. De grote terp Mellens met de Feijtsmastate (in het huidige Aldlân-Oost) en de Abbin-

gastate (bij het huidige Drachtsterplein) waren eeuwenlang beeldbepalende elementen in dit landschap. Later verdwenen de terp en states.

Begin twintigste eeuw herinnerde alleen het oude weggetje en een ‘Villa Abbinga’ nog aan die tijd. „De weg heette toen het Juffersreedsje, maar in 1935 hernoemde de gemeente Leeuwarderadeel die tot Badweg”, vertelt Dalstra. De naam verwees naar het toen nog vrij nieuwe Huizumer zwembad. In de jaren zestig werden zowel het bad als de Badweg van de kaart geveegd. Leeuwarden groeide vliegensvlug zuidwaarts.

Een stukje van de weg bleef bestaan tussen de Verlengde Schrans en de Oostergoweg. De – inmiddels overleden – Huizumer dorpsneuper Durk Heddema kon echter het oostelijke einde van Badweg enkele

jaren geleden nog goed aanwijzen. Hij vroeg ook aandacht voor een stukje van de tuin die heel lang bij de vroegere Abbinga-villa heeft behoord. Het gaat om het gebied achter het Raaigras, in Aldlân-West.

De nieuwe borden zijn te danken aan het voormalige PAL/GL-raadslid Piet van der Wal, die zich hier de afgelopen jaren hard voor maakte. Er waren gisteren tientallen aanwezigen, die de bordjes ook een beetje beschouwen als ode aan Van der Wal zelf, vanwege zijn brede inzet voor de stadshistorie. Door ziekte kon hij er zelf niet bij aanwezig zijn.

Tussen het stukje Abbingatuin en het Badwegs'end loopt een historische sloot. Die heeft nog de functie van paardenwedde gehad, weet Dalstra: „Best bijzonder, hier zijn niet veel voorbeelden meer van bekend.”